

ROŽNÍK II<IV> · ŽÍSLO III<V> JAN 2005

ANNEKAS

: RANŽIH · SPOLOŽENSTVA · TOLKIEN :

10,- SK

Stredozem nám v dnešných dňoch konečne zaľahla pod snehová prikrývku a ja, starý čarodej, som sa znovu dostal k svojej obľúbenej činnosti, písaniu úvodníkov. Úspešne sme začali nový rok, podaktorí školou, podaktorí napríklad aj oslavou narodením pána prof. Tolkiena (3.1.1982) a myslím, že bude na mieste, keď Vám teraz ešte raz za celú redakciu poprajem krásny a úspešný nový rok a Spoločenstvu rovnako plodné obdobie ako to predošlé.

S novým rokom prišli aj nové nápady a povinnosti, ktoré naše Spoločenstvo muselo splniť. Medzi ne patrilo aj zasadnutie Bielej rady, ktoré sa uskutočnilo hneď v prvý novoročný týždeň, a na ktorom sa prijali závažné rozhodnutia, ktoré sa týkajú aj nášho Athelasu. Hlavnou zmenou je (čo ste si vzhľadom na to, že ho držíte v ruke určite všimli), že sme Athelas spoplatnili. Cena 10 korún je veľmi psychologická a žiaľ, nutná vzhľadom na nákladné vydávanie tohoto nášho plátku. Veríme však, že to pochopíte a aj naďalej nám budete priat' len to najlepšie. Ďalším bodom rokovania bolo dohodnutie akcií ST na tento rok, tak Vám teraz ponúknem ich výpis, aby ste sa už teraz na ne mohli tešiť:

- Oslava vzniku ST
- Hviezdy Stredozeme (pomoc pri organizovaní detského tábora)
- Organizácia bojovky Posledné Spojenectvo
- Mereth Aderthad
- Organizácia conu (pracovne nazvaného Sillycon)
- Stretnutie ST a nováčikov

Mimo to sa bude vyhlasovať kresliarska a poviedková súťaž v spolupráci s Fiction Stories a v pláne aj výstava o prof. Tolkienovi a jeho diela. Ako vidíte je toho naozaj dosť a mi dúfame, že nájdeme finančné prostriedky na realizáciu týchto plánov a hlavne, že nás v tom nenecháte samých a priložíte ruku k dielu. Minimálne tým, že nám pošlete článoky, či kresby, ktoré by sme mohli uverejniť v Athelase.

Tak a teraz už môžete kludne obrátiť svoj pohľad na zaujímavejší obsah tohto čísla, pretože niekde tu sa januárový úvodník z Orthanku končí.

Matej „G“ Tejbis

Drahé Spoločenstvo !

Do Nového roku Vám želáme veľa zdravia, šťastia a nech sa na Vás Valar usmievaajú.

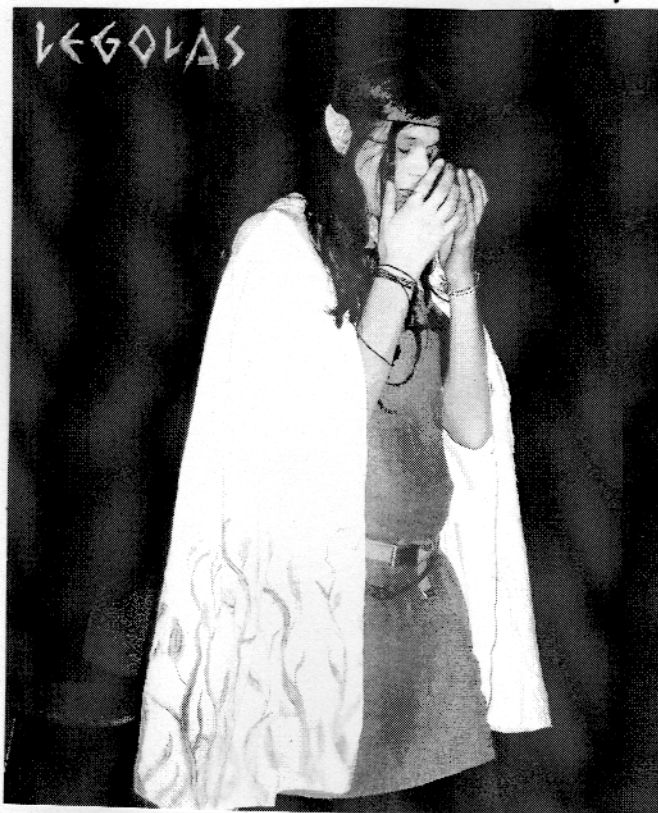
Dúfame, že sa opäť stretneme na plánoch, v horách či hobitích norách.

Nedráždite Saurona, poslúchajte čarodejov a prstene si držte radšej v tajnosti.

Oko Vás vidí...

Vaša Hlava Bielej Rady

Demes

NÁBOROVÉ STRETNUTIE SPOLOČENSTVA TOLKIENA

Ako už býva zvykom, koncom každého roka, usporiadame v našom Spoločenstve stretnutie, ktoré má za úlohu a oslovit nových ľudí (záujemcov o Tolkiena a o naše Spoločenstvo) a rozšíriť tak naše rady. Keďže sa tento rok nekonal Istrocon (festival sci-fy a fantasy), na ktorom sa konal vlni náš posledný nábor, celá akcia sa nám týmto trochu posunula. Pracovne akciu voláme „Stretnie pre nováčikov“ a práve z nej vám prinášam tento reportík.

Celé veľké „chaozenie“ začalo, keď sa našim dvom drahým členkám podarilo vybaviť pre potreby tejto akcie netradične bývalý V-Klub (terajší A4), čo bolo oproti našim predošlým stretnutiam v Matúšovi (jedna krčma...) rozhodne kvalitatívny posun dopredu. Niekedy vtedy sme sa rozhodli urobiť z nášho klasicky nezáživného klubového stretnutia programovo nadupanú akciu, ktorou sa budeme môcť dôstojne prezentovať aj pred širšou verejnosťou. Na jej prilákanie sme po prvý krát použili plagáty („na základe ktorých nám údajne prišiel „až“ jeden človek“) a tak teda mali západoslovenskí členovia pár posledných dní pred stretnutím čo robiť. Nemyslite si však, že tu naše snahy a práca skončili. Práve naopak. Veci ako pohostenie, výzdoba, projekcia, hudba či samotné zloženie programovej línie - to všetko boli úlohy, ktoré sa nám podľa reakcií publika podarilo úspešne vyriešiť.

Píše sa nedeľa 19.12. roku 2004 nášho letopočtu, je práve 10:00 hod. a my vyzbrojení táckami s občerstvením práve vchádzame do nultých priestorov A4, kde už netrpezlivo postáva niekoľko našich členov spolu s niekoľkými novými tvármi. Počiatkové prípravy a zdobenie miestnosti, ktoré mohlo niekomu pripadať skôr ako bežný chaotický pracovný deň na Wall Street, sa skončilo práve včas, aby sme stihli obrátiť upadajúcu pozornosť prítomných na pódium, na ktorom som práve zaujal svoje postavenie Majstra ceremónie a spustil svoj dopredu nepripravený uvitací príhovor. Spolu s Melian a Depesom (našou Hlavou) sme postupne popredstavovali našich aktuálnych členov, nostalgicky zaspomínali na naše minulé akcie a čo to sme spomenuli aj o našich blízko-dobých plánoch. Intelektuálnejšiu časť programu odštartovala Lokiho powerpointová prednáška o Orkoch, Škretoch, Skirtoch - proste tých dobre známych zlých a škaredých stvorených. Dozvedieť ste sa mohli niečo o ich rozmnožovaní, záľubách, menách, skrátka samých „podstatných“ veciach, na ktoré by ste v knihách, či filme darmo hľadali odpoveď.

Na rad prišla prvá z divadelných hier - ako inak - rozšírená verzia Pána prsteňov. Nedá mi takto spätne nepochváliť našich amatérskych hercov a ich voľnú interpretáciu, či gestikuláciu, ktoré nielen mňa neraz rozplakali smiechom. Stručne: alkoholik Elrond (Loki) neustále siahajúci po fľaške Rumu, stále sa z rukami pohrávajúci a na prsteň mysliaci Sauron/Saruman (Will) a večne definitívne riešenie hľadajúci Gandalf (Eruantalón) je trojica k „pohľadaniu“.

Po takejto salve smiechu sme museli nechať ľuďom trochu oddychového času (ktorý bol potom vlastne po každom bode programu), aby sa mohli trochu občerstviť a okúsiť niektorú z našich „Stredozemských špecialít“. Na výber ste tu mali pochutiny ako napríklad „Ššvetielka z moššialu“, „Ovčie oči“ a ešte zopár ďalších kúskov, na ktorých názvy si už teraz, žiaľ nepamätám. Každopádne sa všetko zjedlo, čo ukazuje na kvalitu a chutnosť pokrmov. Aby vám lepšie chutilo a aby ste len nevnímali to známe „žvachanie“ úst, mohli ste sa pokochať našou výzdobou, ktorú už tradične tvorili Lokiho a Dandyškine kresby, Morijská brána, vlajky ST a PTP, no a v kúte na jednom stole množstvo publikácií viac či menej súvisiacich s Tolkienom.

Opäť sa ale vráťme na scénu, kde sa niekedy v tých chvíľach objavila Cranky aj so svojimi milovanými trpaslíkmi. Správne hádate, ak ste typovali, že ďalšia prednáška bola o trpaslíkoch. Pre tých, čo tak pozorne počúvali bohaté rozprávanie Cranky sa chcem takto ospravedlniť za hluk, ktorý bolo počuť počas tejto prednášky z vedľajšej miestnosti. Ten patril ďalšiemu divadelnému telesu, ktoré tam práve v tej chvíli úporne skúšalo poslednú z divadelných scénok. Jednalo sa o absolútnu premiéru pomene starej hry z produkcie nášho Randira. Pre tých, ktorým by toto meno naozaj nič nehovorilo len dodám, že išlo o mnou (celkom výstižne) pomenovanú „South Park verziu“ Smrti Boromirovej, ktorá má, ako ste mohli vidieť, od tej filmovej podstatne veselšiu atmosféru.

Po tejto hre mala nasledovať niektorými tak túžobne očakávaná voľná diskusia s pánom Rihákom (režisérom slovenskej rozhlasovej adaptácie Pán prsteňov), ktorá sa však vzhľadom na jeho neprítomnosť nekonala. Tým sme sa vlastne dostali k problému, ktorý predstavovala asi hodina voľného času. Našťastie som mal hneď po ruke našu mini výstavu kníh, ktoré dako súviseli s Tolkienom, a tak som siahol po známej publikácii s názvom „Tolkienova kniha kvízov“. A tak som sa dal do systematického skúšania znalostí prítomných. Žiadanú odozvu som však od publika nedostal a tak sme sa opäť vrátili k veciam Spoločenstva a informovaniu prítomných, ako sa môžu stať členmi a čo to vlastne obnáša byť členom.

Ani sme sa nenazdali a bol najvyšší čas prenajaté priestory A4-ky opustiť. Nakoľko sme si však ešte stále mali čo povedať, presunulo sa naše Spoločenstvo do jedného veľkého nemenovaného bratislavského pubu, kde sme až do neskorých nočných hodín zotrvali myšlienkami a diskusiami v Našej Stredozemi.

Matej „Ganjalf“ Tejbis

A na úplný záver prikladáme stručné zhodnotenie našej akcie v jednom z nemenovaných (SME Online) slovenských denníkov:

„Takmer sedem hodín v spoločnosti orkov a trpaslíkov mohli v nedeľu stráviť nadšenci fantasy a Pána prsteňov. V priestoroch bývalého V-klubu na Námestí SNP sa zišli priaznivci občianskeho združenia Spoločenstvo Tolkiena, ale aj milovníci kultovej knihy o príbehoch hobita Froda Pytlíka. Verejnosti prezentovali svoju organizáciu a metódou "sleduj, bav sa a keď chceš, tak sa pridaj" začali úspešne rozširovať svoje rady o nových členov.“

Hoci sa štart podujatia odložil, čakať sa oplatilo. Odmenou boli fanúšikom tohto žánru napríklad divadelné inscenácie nabité humorom či prednášky plné zaujímavých informácií, ktoré mali ďaleko od tých školských. Prednášajúci sa dôkladne pripravili, dokonca v jednom prípade bola prezentácia témy aj s konkrétnymi ukážkami.

(mah)"

MOJA CESTA DO STREDOZEME

Keď som mal 12 rokov, od bačika (rozumej otca) som dostal k narodeninám knihu. Na tom by nebolo nič zvláštne, veď knižky som čítal odvtedy, čo som si potriasol pravačkou s písmenkami abecedy. A hltal som ich veľké množstvá, nuž niet divu, že aj rodičia ma v tejto záslužnej činnosti podporovali.

Tá inkriminovaná knižka však bola niečím výnimočná. Bol to *Hobit* od J.R.R. Tolkiena. Na toto meno sa u mňa už vtedy viazalo zopár skúseností. Jednak som *Hobita* už čítal (...a nedočítal som ho) a taktiež som nahryzol aj jeho veľičenstvo *Pána Prsteňov* (...a po sedemdesiatej strane som so stiahnutým chvostom kapituloval). Začal som teda *Hobita* opäť čítať. Išlo o český preklad a nečítalo sa mi to veľmi dobre. Knižka príliš často putovala späť na policu. Po viacerých mesiacoch sa moje úsilie skočilo do Stredozeme na rovné nohy zlomilo niekde uprostred 14. kapitoly. Do sveta hobitov treba vchádzať opatrne a rozhodne nie oboma nohami naraz (ale to som vtedy ešte nevedel). Nariek tomu, že som pri *Hobitovi* ani na druhý krát nevydržal až do konca, niečím ma Tolkienov svet predsa len zaujal. Bolo tu čosi, čo som nikdy predtým nezažil. To „čosi“ bol letný pohľad cez kľúčovú dierku dverí, ktoré som sa neodvážil otvoriť. Na kľučku som skrátka nedokázal siahnúť, aj keď ma to za dvere neobvyčajne ťahalo... Začal som si kresliť obrázky chlpatonohých chlápätok, ohyzdných skirtov, ale aj slizkého Gluma. Najviac zo všetkého ma bavilo písanie runami, ktoré som sa naučil vylúštením runových nápisov z mapy v *Hobitovi*.

Asi o rok neskôr som si *Hobita* (v slovenskom vydaní a preklade V. Krupu) požičal z knižnice. Zhltnul som ho za dva dni. Dvere sa s vŕzganím pootvorili...

V knižnici som objavil od pána Tolkiena aj ďalšie dielo. Zväzok *Pohádky* (vyd. Winston Smith) ma zaujal peknou obálkou a lákavým obsahom – esejou *O rozprávkach* a tromi poviedkami z profesorovho pera. A aj keď bola esej na mňa príliš sofistikovaná, knižka mi dala veľmi veľa. Poviedka *Nimralov list* ma totiž dostala úplne do kolien. Nimral (podľa odborníkov ide o obraz samotného Tolkiena) sa vo mne pekne „ponimral“ a pripravil vo mne pôdu pre zasadenie semienka, ktoré sa medzitým ujalo a začalo kľíčiť...

Bolo to v zime roku pána 1999, keď som sa konečne odhodlal pustiť sa do *Pána Prsteňov*. Spoločenstvo *Prsteňa* sme mali doma už dlho, a hoci ma zväzok strašil svojou hrúbkou a nie veľmi lákavou vyhlídkou na ďalšie dva diely (nehovoriac o neúspešnom pokuse zdolať toto dielo pár rokov dozadu), nenahľadalo to vo mne rastúce odhodlanie. Pod stromčekom som si našiel aj *Dve veže* a *Návrat kráľa* a trilógiu som dočítal asi vo februári 2000. Tolkienov svet ma do seba vtiahol. A už sa mi z neho nepodarilo vyklznuť (nie, že by som chcel...). Cesta von totiž nevedie...

Ťažko povedať, čím si ma Tolkien získal. Čo ma vlastne prinútilo zadovážiť si všetko dostupné, čo sa na našom trhu a trhu našich susedov od Tolkiena a o Tolkienovi objavilo? Určite to neboli profesorove strhujúce príbehy. Ani jeho kronikárska presnosť opisov udalostí, ba ani magický svet, náš vlastný svet z mýtických čias, osídlený cudzo vyzerajúcimi tvormi. Nič z toho, ale všetko naraz a ešte oveľa viac skombinované a pozliepané dohromady nenapodobiteľným spôsobom.

Semienko už vykľúčilo. Mladá rastlinka zapustila korene, rozvíja listy. A budem sa veľmi snažiť, aby mala krásne a voňavé kvety, a aby ju jedného dňa obsypali šťavnaté plody.

Hostar i Tolkien!

Matuš „Loki“ Hyžný

VEČNOSŤ

Povstal z mŕtveho tela. Obzrel sa na chlapcoviu bielu tvár pokrytú sriedňou jesene. Bol mladý, v striebornom brnení a ešte stále zvieral vo vlastnou krvou pošpinenej ruke meč...

Bol všetkým a bol všade. Vnímali, ako sa v ňom rozplynuli hranice, cítil, že prekonal svoju obmedzenosť. Vteľuje sa do trávy, do kameňov, pulzuje v kmechoch lesných stromov, stúpa oblohou, rozprestiera sa v prázdnom priestore medzi hviezdami, naplnia univerzum...

Ako mohutnel jeho duch, veci okolo zanikali a zostával len on sám. Sám pútnikom, cestou aj cieľom cesty.

Časť jeho duše, ktorá zostala nedotknutá tmnou premenou, začala v ňom volať o pomoc. Malé zrnko chlapčenskej rýdzosti postačilo, aby v kozmickom povznesení rozpoznal pekelnú samotu.

-Som sám. Bojím sa, - ozvalo sa v ňom srdce.

-Bojím sa, - zašepkali ústa.

-Bojím sa, - vykrikoval a rozbehol sa od svojej mŕtvej schránky preč.

Utekal šerom lesa v ústrety tmavej noci. Potkýnal sa, padal, vstával, nevedel, kam má utekať, ani kam uteká. Utekal, kým temné koruny nad ním nerozhmuli oponu čierneho listia a nad hlavou sa mu otvoril priestor plný hviezd. V poslednom ťaživom momente, kedy si uvedomil svoju zbytočnú pozemskú prítomnosť, sa zdvihol vietor. S nečujným výkrikom sa rozplynul...

*****

V poslednom svetle dňa súmrak farbí do ružova jeden starý náhrobný kameň na cintoríne zabudnutého bratstva rytierov, ktorí v jeden osudný deň položili svoje životy... Pod sochou anjela, do ktorej rúk je zasadený hrdzavý meč, je vytesaný nápis:

VIEM, ŽE TEN,
KTO MA VYKÚPI ZO SMRTI, ŽIJE
A V POSLEDNÝ DEŇ SA POSTAVÍ
NAD PRACHOM.

Veronika „Silwen“ Bugalová

:NIMRAL:

RECEPTÁR BABKY BYLINKÁRKY

Opäť sa im to podarilo! Ako tento, minulý, aj predminulý rok. Vianoce nás vždy prekvapia uprostred decembra, vyskočia spoza rohu, zamávajú veľkými rukami a dajú nám dôrazne vedieť, že treba vymiesť z kútov pavučiny, obehať vianočné trhy a kúpiť zopár pozorností pre najbližších, zohnať si nejaký ten malom a najat' aspoň päť tuctov mušiek-svetlušiek, ktoré by boli ochotné za prijateľnú cenu stráviť na ňom vianočný čas.

Ach, áno... Vianoce si vyžadujú veľa starostlivých a občas nie práve jednoduchých príprav. Veď už len také rituálne presviedčanie Ulma, aby nám vnoval nejakú tú rybu, stojí veľa námahy. A to už ani nehovorím o všetkých vianočných pozdravoch, ktoré musíme rozposlať do najrozličnejších kútov Stredozeme, na čo je potrebné aspoň týždeň presviedčať krdeľ poštových holubov. Bohužiaľ, je to ich náтура. Poštové holuby sú lenivé a často nespoľahlivé, ale vo väčšine prípadov sú jediným vhodným spôsobom korešpondencie.

Avšak, po všetkých týchto pracovných prípravách príde očakávaný Štedrý večer. V teplých domčekoch sa zapália sviečky, tiško rozoznejú koledy a vianočný nazgúl nám, ako každý rok, roznesie štedrú nádielku darčiekov. S radosťou sa rozbehneme k vyzdobenému mallomu a blažene sa vrháme po všetkých tých tonách nových ponožiek značky „Temnohvozď Company“. Ach... očarujúce okamihy našich životov. Taktiež nesmieme zabudnúť, že po Vianociach prichádza Silvester. Národy Stredozeme budú do neba posilať farebné ohňostroje (na čo si treba vopred zajednať dobrého čarodeja), opäť sa nám po pár pohárikoch miruvoru zalesknú oči, chytíme sa bratsky okolo pliec a spustíme spŕšku horlivých predsavzatí. Ráno sa zobudíme v Novom roku s malou migrénou, dávkou nostalgie za uplynulým starým rokom, ale šťastní a spokojní.

Áno, áno... toto všetko nás čaká aj tento rok!

Okrem praskajúcej mágie v ovzduší atmosféru Vianoc doplnia, ako inak, jedlo. Veľa jedla. Vlastne, celé kvantá pokrmov, ktoré si v hojnom množstve ušetríme bez akýchkoľvek výčitek. Preto som si pre Vás dovolila pripraviť recepty hneď dva, aj keď si ich na Štedrovečerný stôl už asi nepoložíte. Sú to prípravou jednoduché pokrmy, ktorých konzumácia sa stáva neopakovateľným zážitkom...

Výkrik blaženého hobita

Potrebuje:

Píškóty
Vanilkový puding
Višňový kompót
Strúhanú čokoládu
Cukor
Šľahačku
Trochu rumu

Postup: Uvaríme vanilkový puding (to snáď nemusím písať, ako sa taký puding pripravuje... ale keby náhodou... postup je na zadnej strane každého sáčku puding). Do šľavy z višňového kompótu pridáme rum (trošku rumu... to je asi tak pol deci... má to byť výkrik blaženého hobita, nie výkrik opitého hobita). Píškóty namáčame do tejto višňovo-rumovej šľavy a kladieme na spodok tortovej formy (to je taká tá okrúhla kovová vec s dnom). Na píškóty pridáme vrstvu puding, na to opäť vrstvu píškót a tieto vrstvy striedame. Ak máme puding studený, môžeme dať dovnútra aj šľahačku. Necháme vychladnúť a zdobíme šľahačkou a strúhanou čokoládou.

Durinova skaza *

Potrebuje:

Jablká
Citrón
Slivkový lekvár
Hrozienka
Škoricu
Biely jogurt
Šľahačku
Puding
¾ l mlieka

Postup: Jablká nastrúhame, pokvapkáme citrónom, pridáme škoricu a hrozienka. Dôkladne všetko premiešame. Do slivkového lekváru pridáme biely jogurt a rozmiešame. Jogurt s lekvárom pridáme k jablkám a opäť dôkladne premiešame. V mlieku uvaríme puding bez cukru. Do pripravených misiek dáme jablkovú zmes a zalejeme pudingom. Necháme vychladnúť. Zdobíme šľahačkou a strúhanou čokoládou.

*V prastarých elfských análoch sa píše, že Durinovou skazou nebol Balrog, ale práve tento pokrm. Durin sa stal najobávnejším trpaslíkom, čo viedlo až k tomu, že sa neprepchal cez východ zo svojej kamennej komnaty a svoj národ napokon navždy opustil po tom, čo sa predávkoval (rozumie prejedol).

Tak, moji najdrahší, písať v tomto čase o Vianociach je už síce neaktuálne, ale koniec koncov ony sa vrátia. Na záver sa s Vami rozlúčim zlatými slovami, ktoré mi zvykla hovoriť moja elfská prababička, kým opustila brehy našej Stredozeme: „Silwenka, dievčatá majú dodržiavať tri základné pravidlá: Byť pekné, striedmo papať a pravidelne chodiť na záchod.“ –Prababi, a čo chlapi?– „Chlapci majú, moja milá, dodržiavať taktiež tri pravidlá: Byť zdvorilí, veľa papať a pravidelne si meniť spodky.“

Nech nás perly elfského prislovia sprevádzajú nielen časom tesne povianočným, ale počas celého nového roka.

Veronika „Silwen Lindariel“ Bugalová

Andrzej Sapkowski: Křest Ohněm

Kniha Křest Ohněm je pokračováním ságy o Zaklínačovi. V tomto dieli je dej zameraný na samotného Geralta ktorý po tom, čo sa v lese dryád Brokilone dozvedel, že Ciri bola chytená cisárom Nilfgaardu, okamžite rozhodol pre cestu priamo do srdca nepriateľskej armády. Hneď v tomto úvode sa stretávame s novou dôležitou postavou. Milwa, ľudské dievča ktoré medzi seba prijali dryády, najprv v mestách zisťuje informácie o Ciri. Najskôr odmieta putovať s Geraltom do Nilfgaardu za Ciri a od cesty ho aj odhovára. Zaklínač vyrazí iba s bardom Marigoldom. No potom sa Milwa rozhodne a dostihne zaklínača cez lesné cestičky. Družina sa teda rozrástla na troch členov. No ešte predtým sa Geraltovi a Marigoldovi podarí stretnúť obchodníka so Scoia`tael, a zistia že prevádzajú aj živého väzňa. Je to Cahir z Nilfgaardu, ale ten kto čítal prvé diely, si ho môže pamätať ako čierneho rytiera s krídlami dravca na prilbe, ktorý máta Ciri v snoch. Cahir sa chce pridať k Zaklínačovej družine. Geralt však nemá v obľube tých, ktorí ublížili „jeho“ Ciri a veľmi rýchlo vysvetlí Cahirovi svoj názor. Cahir sa naoko stiahne, potajme ich nasleduje. Putovaniu družiny sa venuje prakticky celá kniha, prerušovaná je iba krátkymi samostatnými epizódami. Na tejto ceste stretnú skupinu veselých trpaslíkov vedených Zoltanom Chivayom. S tými sa veľmi rýchlo spriatelí hlavne Marigold. Po tom, ako dôjdu k statku, pri ktorom rastie strom s povešanými mŕtvolami, začnú byť všetci trpaslíci paranoidní voči každému pohybu. Takto dôjdu k elfskému cintorínu, na ktorom sa zoznámia s Regisom, alchymistom a liečiteľom. Spijú sa uňho domácou pálenkou a ráno sa k nim pridá ako znamenitý felčiar. No tento spolok sa rozbiť v utečeneckom tábore, v ktorom má značný vplyv fanatický kňaz. Ten tvrdí, že v tábore vyčína upír a obvinil aj jedno nevinné dievča za napomáhanie upírovi. No ako sa tam objavila naša malá družinka, jeho vplyv dost upadol. To, čo ich definitívne rozdelilo, bol útok Nilfgaardu. Geralt a Marigold sú

ANDRZEJ SAPKOWSKI

KŘEST
OHNĚM

zajatí vojskom z Temerie, Milwa utečie k rieke, kde stretne Cahira, Regis záhadne zmizne... Ako a či sa všetci opäť stretnú, to vám už nepoviem. Knižka je pútavá od začiatku do konca a nebude pre vás problém zistiť si to...

Michal „Shade“ Grečner

Andrzej Sapkowski : Génius alebo úchylák ?

Sapkowski je spisovateľ, ktorého netreba nikomu predstavovať. Známy je svojím dlhodobým pôsobením na literárnej fantasy scéne. Získal mnoho ocenení a je obdivovaný čitateľmi z celého sveta.

Čím sa však odlišuje od iných autorov, prečo sú jeho knihy tak vyhľadávané?

Jeho diela oplývajú geniálnou atmosférou a opismi, každej scéne dokážu priam vdýchnuť život. Práve preto sa tak dobre a ľahko čítajú. Ako aj sám autor tvrdí, môže za to delenie dialógov na odseky. Navodzuje to vraj dojem, že textu je menej, aj keď je rozťahaný na celú stranu. Nevieť čo je na tom pravdy, ale ja som každý dialóg priam hltal očami.

Okrem toho Sapkowski vyniká svojou drzosťou. Nebojí sa zapracovať do svojich diel témy, ktoré máme všetci radi, ale stále sú v dnešnom svete tabu. Jeho knihy sú plné nádherných bojových scén a masakrov, pri ktorých krv a mozgy tečú prúdom. Ale aj plné milostných scén, pri ktorých už tečie niečo iné...

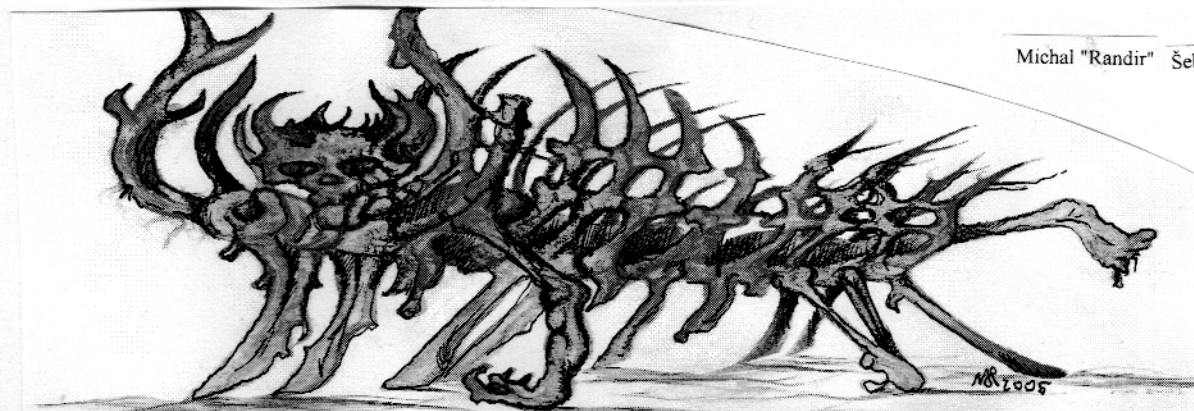
Dovolím si tvrdiť, že sa zatiaľ žiadnemu autorovi nič také nepodarilo. Ale Sapkowski, ako majster svojho žánru, spája túto nesúrodú zmes do jedného krásneho celku.

Samozrejme nesmie chýbať mágia, mocní bojovníci, láska a to čo k nej patrí, a potom veľké celosvetové konflikt. To všetko sa dá v jeho dielach nájsť a verte mi, určite nebudete ľutovať.

Jeho príbehy, tak pekné, tak napínavé a tak originálne. To je to čo robí Sapkovského výnimočným. A ani scény plné násilia a sexu tomu neuberú na kvalite, práve naopak.

No a či je Sapkowski génius alebo úchyl, to nechám na vašom uvážení. Pre mňa je však skvelý autor a ten musí mať z každého rožku trochu.

Michal "Randir" Šebeň

KRAJOVÝ KALENDÁR alebo AKO ZAZNAMENÁVALI ČAS HOBITI

Kalendár je magická vec. Dokážeme ním pomerne jednoducho vyjadriť zložitosť diania okolo nás. Vieme tak porovnávať jednotlivé dni, týždne, mesiace a vôbec celé obdobia v priebehu desaťročí. Nehovoriac o tom, že v minulosti plnili kalendáre vzdelávaciu funkciu, ktorá sa do dnešných dní v niektorých prípadoch zachovala, v iných sa pretransformovala na funkciu estetickú. Kalendár nájdeme v každej domácnosti, inštitúcii či úrade. A našli by sme ho aj v nore každého poriadneho hobita. Či mal okrúhly tvar, o tom sa nám nedochovala žiadna zmienka, vieme však toho pomerne dosť o štruktúre hobitského kalendára. Z akých mesiacov sa skladal, kedy čo hobiti oslavovali, ako vyzeral u hobitov týždeň, to všetko by ste sa mali postupne dozvedieť prostredníctvom tejto strany. Postupne sa budem zaoberať „kalendárnym názvoslovím“, hobitími zvykmi a ďalšími zaujímavosťami z každodenného života chlpatonohých chlápätok. Pevne verím, že vás táto stránka zaujme a podnieti k rozvíjaniu načrtnutých tém.

HOBITSKÝ KALENDÁR

Bolo zaznamenané, že hobiti národ začal používať kalendár až po definitívnom usadení sa na západe Eriadoru (tzn. zač. 17. stor. T. v.). Predtým hobiti nepoužívali „týždeň“. Zaznamenávanie času pomocou mesiacov, ktoré sa riadili viac-menej podľa mesačných fáz bolo nepresné. Po usadení sa v Kraji (Súza), ktorého územie im daroval vtedajší vládca Arthedainu Argeleb II., prijali Kráľov dúnadanský letopočet (ktorý bol eldarského pôvodu). Hobiti doň zaviedli isté drobné zmeny a začali rátať svoj vlastný letopočet, tzv. „Krajový letopočet“. Za rok 1 bol ustanovený rok osídlenia Kraja, teda rok 1601 T.v..

Hobití rok mal 12 mesiacov po 30 dní. Medzi 6. a 7. mesiacom boli tzv. dni radostí (v orig. *lithe*). Išlo o tri letné dni, pričom ten prostredný sa volal Stredorok (v českom preklade *Slunovrat*, v orig. *Midyear's day*). Taktiež posledný deň starého roka a prvý deň roka nového spĺňali funkciu očakávaného veselien sa v podobe tzv. Novoroku (v orig. *yule*). Prestupné roky navyše obsahovali deň Zaradostimy (v orig. *Overlithe*), takže v čase letných radostí si hobiti mohli dovoliť spíjať sa do nemoty nie tri dni, ale hneď štyri.

Profesor Tolkien raz povedal: „Hobiti sú jednoducho anglickí vidiečania, zmenšení, pretože sa v tom zrkadlí obvykle malý dosah ich obraznosti – nie však malý dosah ich odvahy alebo latentnej sily.“ Hobitov teda môžeme považovať za akýsi predobraz anglického, a zovšeobecniac aj „európskeho“ národa, keďže celý Pán Prsteňov je písaný z pohľadu hobitov, pričom sa čitateľ stotožní práve s nimi bez ohľadu na prekladový jazyk. Kultúra hobitov a „vidiecka“ kultúra Anglicka (Európy) je si dostatočne podobná (ak nie dokonca totožná) do takej miery, aby sme mohli kultúru hobitov považovať za priameho predchodcu tej našej. Zozbieral som teda všetky Tolkienom spomínané hobitské mená a pokúsil sa ich aplikovať do nášho kalendára. To, čo vzniklo, je klasický hobitský kalendár, avšak obohatený o mená, ku ktorým pribudlo aj zopár tých našich z pokročilého Štvrtého – Piateho veku. Kalendár som zostavil tak, aby mohol dokumentovať prechod medzi klasickým hobitím kalendárom s hobitími menami a kalendárom s dnes používanými menami. Chcem upozorniť, že ide čiste o fikciu, i keď obohatenú o tolkienovské realie. S troškou odvahy by sa celý tento seriál, ktorý bude postupne uverejňovaný v ďalších Athelasoch, dal považovať za rozšírenie sveta J.R.R. Tolkiena, resp. za hlbšiu sondáž do dnej problematiky. Zámerne teda v nasledujúcich textoch budem používať *kurzívu* na vyznačenie reálií priamo spomenutých Tolkienom, kdežto ten zvyšok budú len moje vlastné úvahy.

Matúš „Loki“ Hyžný

1.mesiac PONOVIOROK

(de facto 1. deň) NOVOROK

1.	LONGO
2.	ALCHEMILA
3.	DIAMANTA
4.	DROGO
5.	ADALDRIDA
6.	ASTRA
7.	BELADONA
8.	SEVERÍN
9.	ADELARD
10.	POVOJA
11.	MALVÍNA
12.	EVERARD
13.	RORIMAK
14.	REGINARD
15.	DODERIK
16.	KRKOŠKA
17.	NEZÁBUDKA
18.	BILBERGIA
19.	CEZMÍNA
20.	DEÁGOL
21.	VILIBALD
22.	ZORA
23.	MILO
24.	TOGO
25.	GRIFO
26.	TANTA
27.	BALBO
28.	ADALGRIM
29.	GAŠPAR
30.	ESMERALDA

GABRIEL

belostná pláň
šaty ako krv
zatancuj Salomé
zatancuj

Salomé dneška
sa zbraňou z kovu
Salomé v šatách
zo zamatu

usmej sa dievča
zhod' svoj šat
v milostnej šedi
sedí vrah

rozpusti vlasy
podíď sem
tma odhalí
čo vidieť chcem

pery z krvi
biely chrup
neboj sa malá
nevstúp

zakloň hlavku
sadni si sem
nechaj ma bozkať
to čo chcem

blýskavé tesáky
výkrik hrôz
Salomé padá
spokojný muž

nemŕtvy Gabriel

Martina „Melian“ Šedová

Cesta

Mnoho mil' mám pred sebou,
mnoho mil' ma láka,
mnoho ľudí opúšťam,
mnohé ma tiež čaká.

Mojím cieľom stáva sa
kraj neznámy a pustý,
tam ja musím vypátrať,
čo minulosť len istí.

Ako predtým štyria hobbiti,
keď na cestu sa spolu dali,
snažím sa ja získať späť,
čo nám predtým vzali.

Lesami, lúkami, dedinami,
túlam sa svetom ja,
spievam si do kroku
a hľadám znamenia.

Spievam a počúvam,
čo lesom šíri sa,
a všetko značím si
do svojho notesa.

V jednom lese hustom
čistinka v strede bola,
videla som víly tancovať,
tak som sa k nim pridala.

Keď nad ránom lúčili sme sa,
elfí príbeh mi sľúbili,
čo dávno nikomu už
pár storočí nehovorili.

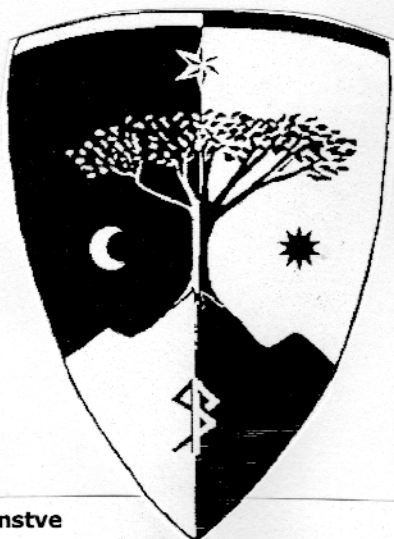
Nežné to stvorenia
tancovať učia po nociach,
ja spievam im pesničky
o ľudských útrapách.

Tri týždne ostala som,
no nadišiel čas ciest,
poradili mi ale zopár
dosť nádejných miest.

Darovali mi aj šaty
šité z lúčov mesačných,
kvapkami rosy zdobené
a žiarou hviezd na nich.

Teraz zas na cestách,
späť v civilizácii,
zdá sa mi to ako sen,
existujú vôbec víly?

Lenka „Kissilen“ Kissová

O Spoločenstve

Spoločenstvo Tolkiena (ďalej len ST) je (registrované) združenie ľudí, fanov zaoberajúcich sa fantastikou a predovšetkým témou diel pána J.R.R. Tolkiena. Našou prvoradou snahou je združovať ľudí, ktorých Tolkienove diela zaujali rovnako vášnivo ako nás a majú záujem stretávať sa, či komunikovať s rovnakou krvnou skupinou. (V kruhu nášho druhu hovoríme takýmto ľuďom "Tolkien positive"). Ďalšou našou snahou je zveľaďovanie mena profesora Tolkiena, šírenie myšlienok a posolstiev jeho diela, ale tak isto osobne prispievať k dopĺňovaniu informácií, ktoré by pomohli zodpovedať niektoré nejasné otázky. V rámci zbierania týchto informácií ST spolupracuje s inými záujmovými skupinami, či jednotlivcami (autormi, prekladateľmi, teoretikmi, výtvarníkmi) zo Slovenskej republiky, ako aj ďalšími Spoločenstvami prevažne z Českej republiky. Mimo týchto prioritných aktivít sa ST podieľa na tvorbe rôznych verejných stretnutí ľudí zaoberajúcich fantastikou (conov), organizuje takéto stretnutia a podporuje myšlienku takýchto stretnutí svojou účasťou. Vyhlasuje tiež rôzne autorské súťaže na tolkienovskú tému, či už sa jedná o kreslenie alebo písanie, a následne propaguje najlepších autorov.

No a nakoniec sa ST snaží svojim členom poskytnúť jedinečnosť a kúzlo, ktoré určite pocítili pri čítaní Tolkienových kníh tým, že pre nich organizuje a vymýšľa rôzne stretnutia so zaujímavými ľuďmi, párty, hry, výlety, vedomostné kvízy, ankety, atď. Ručne-stručne: TOTO je naša Stredozem.

ATHELAS – FANZIN OBČIANSKEHO ZDRUŽENIA SPOLOČENSTVO TOLKIENA

Šéfredaktor: Matúš „Loki“ Hyžný (darkenemy@freemail.sk)

Pomocný redaktor: Matej „G“ Tejbus (p.t.tejo@stonline.sk)

NA VÝROBE JANUÁROVÉHO ČÍSLA SA PODIEĽALI:

Cover art: Daniela „Dandy“ Bodišová

Design, úprava a ilustrácie: Matúš „Loki“ Hyžný

Autori článkov a básní: Matej „G“ Tejbus, Lenka „Kissilen“ Kissová, Matúš „Loki“ Hyžný, Martina „Melian“ Šedová,

Michal „Randir“ Šebeň, Michal „Shade“ Grečner, Veronika „Silwen“ Bugalová

Priateľ Athelasu: Dandymamka /ako poďakovanie za technickú pomoc/